

Révész Gáborné Sister Birgittával A Sigtunai Kórház Kertjében

Ez én vagyok Sister Birgittával. Vele 1945 októberében Sigtunában találkoztam. Ő volt az a kedvesnővér, aki járnit tanított. Addig egy kórházi tolokocsival toltak, mert nagyon gyenge voltam, és nem tudtam lábra állni. Nagyon-nagyon helyes nő volt. Itt a képen már elég kövér, negyven kiló voltam. Még nem valami biztosan állok a lábamon, de ahhoz képest, hogy milyen állapotban találtak rám a táborban, itt már egész 'konszolidált' a külsőm. Körülbelül három hónapba telt, mire lábra tudtam állni. Sigtunából 1945. november végén Ribbingelundba kerültem rövid időre egy szanatóriumba, egy rehabilitációs intézetbe. Körülbelül egy évig tartott, mire visszahíztam az

eredeti súlyomra, és egészségesnek voltam nyilvánítható. Hogy mennyire nem voltam egészséges, az később derült ki, mert amikor hazajöttem, még kétszer voltam kórházban egy évig. Először csonttébécém volt, aztán vesetébécém. Az egész életem tulajdonképpen azoknak a következményeknek a jegyében telt el, amiket a lágerben összeszedtem.